

Çifte İyi Haber

“Bayan Peter,” diye bağırdı Raşel, “Nik bebek çamur yiyor!”

Minik İzçiler, liderlerinin evinin arka bahçesinde toplanmışlardı. Güneşli bir gündü ve Robi dışında tüm izçiler kriket oynuyorlardı. Robi toprağı kazıp solucan çıkarıyor, sonra da onları Soni'nin meyve suyu bardağının içine atıyordu.

“Yeter artık!” diye bağırdı Soni, elindeki kriket sopasıyla Robi'yi kovalayarak.

“Nik bebeğin bağırsaklarında kurt oluşacak,” dedi Moli’nin en yakın arkadaşı Meri Bet. “Annem, toprak yersen ya da pis bir kum havuzunda oynarsan, bağırsaklarında kurt oluşur, diyor.”

“Öyleyse, Soni o meyve suyunu içerse, onda da oluşur,” dedi Moli. “Solucanlar toprakta yaşar.”

Bayan Peter, Nik bebeğin yanına koşup, üstünü başını temizledi. Yüzündeki toprağı ıslak bir mendille sildi. Sonra onu, toprağa ulaşamayacağı bir yere, bebek arabasına oturttu.

Lider yardımcısı Bayan Ston, parmağını Robi’ye doğru sallayıp, içi solucanlı meyve suyunu çimlere boşalttı.

Bayan Peter ellerini çırttı. “Çay saati,” dedi. “Sonra da önemli haberlerim olacak sizlere. Hepinizin hoşuna gidecek haberler!”

Minik İzciler, kriket takımlarını ve toplarını aceleyle toplamaya başladılar. Çay saatini

de, güzel haberleri de severlerdi.

“Umarım, gerçekten iyi bir haberdir,” dedi Tara. “Bayan Peter’in iyi haber dedikleri sıkıcı oluyor bazen.”

Tara haklı, diye geçirdi içinden Moli. Bayan Peter çoğu zaman iyi haberle kötü haberi birbirinden ayıramazdı. Örneğin, mektup arkadaşlarıyla yazışarak bir rozet kazanacaklarını söylediğindeki gibi. Sonunda pek fena olmamıştı, ama yazı yazmak dersleri çağrıştırdığı için eğlenceli değildi.

“Kütüphane rozeti çok sıkıcıydı,” dedi Tim.

“Değildi,” dedi okumaktan zevk alan Kevin. “Üstelik Moli, sana bilmediğin sözcüklerde yardımcı olunca, daha iyi okumayı öğrendin.”

“Umarım bu rozet, geziye çıkabileceğimiz türdendir,” dedi Peti. Peti’nin Keni adında bir ikizi vardı.

“Son rozet eğlenceliydi,” dedi Jodi, Center City’deki müzeye yaptıkları geziyi anımsayarak. Jodi, Moli’nin en sevdiği Minik İzci’ydi. Akıllıydı, arkadaş canlısıydı ve tekerlekli sandalyesi vardı.

Center City’de Minik İzçiler dedektiflik oynamaya kalkışmışlar ve kaldıkları otelde yanlış insanı suçlu sanmışlardı. Utanç verici olmuştu, ama tren yolculuğunda ve otelde çok eğlenmişlerdi.

“Haydi, bugün kahvaltımızı arka bahçede yapalım,” dedi Bayan Peter.

Minik İzçiler piknik masasına yerleştiler. Bayan Ston, mutfaktan soğuk süt bardakları ve büyük bir tabak dolusu kek getirdi. Robi en büyük kek parçasını kapıp, iki lokmada ağzına tıkıverdi.

Seli gözlerini devirdi. “İğrenç,” dedi. “Kaliforniya’dakiler Minnesota’dakilerden daha kibar.” Seli, Keni ve Peti’nin Kaliforniyalı ku-

zeniydi. Minik İzciler'e geçici olarak katılıyordu.

Moli, Seli'ye içerledi. Sırf Robi görgüsüz diye, tüm Minnesotalılar öyle demek değildi. Moli, Kaliforniya'da da insanların görgüsüz davranabildiklerinden emindi. Babası, Kaliforniyalılar'ın fazla hızlı araba kullandıklarını söylemişti.

"Şimdi, iyi haberimize gelelim," dedi Bayan Peter. Bir yandan Nik bebeğe önlük bağlıyordu. "Aslında çifte iyi haber bu. İşte, anlatıyorum."

2

Yeteneksiz Moli

"Yeni bir rozet mi?" diye sordu Lisa. "İyi haber bu mu?"

"Rozet, bir bölümü," dedi Bayan Peter gizemli bir tavırla.

Minik İzciler çığlıklar atıp, ıslıklar çalarak alkışladılar. Hepsi rozetlere bayılıyordu. Çok sayıda biriktirmişlerdi. Ama, Moli'ye göre rozetin fazlası olmazdı. Rozetler parlak ve renkliydi. Minik İzciler'in eğlenmek ve birilerine yardımcı olmak için hep birlikte yaptıkları